

Adormirea Maicii Domnului

Frescă din biserica parohială

Adăugirea sărbătorilor ce cinstesc evenimentele din viața Maicii Domnului la calendarul liturgic s-a petrecut lent, între secolele al VI-lea și al VIII-lea. În secolul al V-lea nu exista decât o singură sărbătoare închinată Maicii Domnului, celebrată în Palestina în ziua de 15 august, iar în Siria și Constantinopol pe data de 26 decembrie. Împăratul Iustinian (secolul al VI-lea) a adăugat mai multe sărbători în calendar, inclusiv *Buna Vestire* (25 martie) și *Nașterea* (8 septembrie). Conform istoricului Nichifor Calist Xantopoulos (secolul al XIV-lea), împăratul Mauriciu (586-602) a fost cel care a instituit *Adormirea Maicii Domnului* la Constantinopol pentru data de 15 august. În sfârșit, sărbătorile *Zămislirii Mariei de către Sfânta Ana* (9 decembrie) și *Intrarea în templu a Fecioarei* (21 noiembrie) încep să fie atestate în textele liturgice din prima jumătate a secolului al VIII-lea.

Adormirea este singura dintre sărbătorile închinată Maicii Domnului precedată de o **perioadă de postire**. În primele secole durată postului Adormirii Maicii Domnului era diferită pentru creștini, cei din Antiohia posteau o zi, pe 6 august, în vreme ce la Ierusalim acest post ținea opt zile. Existau și creștini care posteau toată luna august, în vreme ce alții posteau în luna septembrie. În secolul al XII-lea, la sinodul din Constantinopol (1166) s-a stabilit ca acest post să fie ținut începând cu 1 august și să se termine pe 15 august, ziua prăznirii Adormirii Maicii Domnului.

După modelul prepascal, în ajunul praznicului Adormirii se săvârșește **Prohodul Maicii Domnului**. Cele trei stări amintesc de Adormirea Preacuratei Fecioare și de mutarea cu trupul la cer cu puterea Fiului său. Adormirea Maicii Domnului a fost profețită de Psalmistul David: “Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și preainfrumusețată” (Psalmul 44, 11). Concret, în ziua de 15 august noi cinstim atât moartea și îngroparea Maicii Domnului cât și mutarea ei cu trupul la cer.

Praznicul poartă numele de *Adormirea Maicii Domnului*, fiindcă termenul „Adormire” traduce grecescul *Koimisis*, care înseamnă adormirea întru moarte (de aici vine și cuvântul *cimitir*). Acest moment este pentru noi **primul rod al învierii de obște** a credincioșilor, care va avea loc după a doua venire a lui Hristos. În această zi îi pomenim pe toți cei dragi, trecuți în veșnicie, care au purtat numele *Maria* sau derivatele lui.

Din calendarul lunii August

Vineri, 6:

Schimbarea la față a Domnului

Duminică, 15:

Adormirea Maicii Domnului

Marti, 17:

Sfântul Gheorghe Pelerinul

Duminică, 22:

Duminica românilor migranți

Duminică, 29:

Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul

Duminica românilor migranți

Duminica românilor migranți este celebrată în Patriarhia Română, începând cu anul 2009, în **prima duminică după Adormirea Maicii Domnului**. Ea a fost instituită la Iași, începând cu anul 2006, la inițiativa Patriarhului Daniel, pe atunci Mitropolit al Moldovei și Bucovinei.

Conform statisticilor din ultimul an, peste 7 milioane de români sunt plecați la studii, la muncă ori stabiliți definitiv în străinătate. **Cele mai numeroase comunități românești** din diaspora sunt în Italia, Spania, Marea Britanie, Israel, Statele Unite ale Americii, Franța, Canada, Brazilia și Ucraina. În acest an, celebrăm Duminica românilor migranți în ziua de 22 august.

Românii în lume

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Patriarhia Română cuprinde eparhii (arhiepiscopii și episcopii) grupate în mitropolii, precum și alte unități în interiorul sau în afara granițelor României. În contextul *Anului omagial al pastorației românilor din afara României*, vă prezentăm cele mai importante informații despre entitățile care îi reprezintă pe românii ortodocși din diaspora.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, cu sediul la Paris, este o unitate canonică și administrativă autonomă a Bisericii Ortodoxe Române. Ea are în responsabilitate coordonarea activităților pastorale și misionare ale eparhiilor ortodoxe române care au jurisdicții canonice în Franța, Elveția, Belgia, Olanda, Regatul Unit al Marii Britanii, Irlanda, Islanda, Italia, Spania și Portugalia.

Fac parte din Mitropolie:

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale, cu sediul în Paris și jurisdicție în: Franța (95 parohii, filii și misiuni și 13 mănăstiri), Elveția (15 parohii și filii și 1 mănăstire), Belgia (21 parohii și misiuni și 1 mănăstire), Olanda (9 parohii), Regatul Unit al Marii Britanii (58 parohii, filii și misiuni, 2 mănăstiri și 1 schit), Irlanda (10 parohii, misiuni și 1 mănăstire) și Islanda (1 misiune). Ierarhii ei sunt Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Iosif și Preasfințitul Episcop vicar Marc Nemțeanul;

Episcopia Ortodoxă Română a Italiei, cu sediul în Roma și jurisdicție în Italia (280 parohii, 4 mănăstiri și 2 schituri) și coordonată de Preasfințitul Episcop Siluan și Preasfințitul Episcop vicar Atanasie de Bogdania;

Episcopia Ortodoxă Română a Spaniei și Portugaliei, cu sediul în Madrid și jurisdicție în Spania (126 parohii și 3 mănăstiri) și Portugalia (8 parohii și 1 mănăstire), coordonată de Preasfințitul Episcop Timotei și Preasfințitul Episcop vicar Teofil de Iberia.

De eparhiile Mitropoliei aparțin credincioșii ortodocși cetățeni români, credincioșii ortodocși de origine română din aceste țări și alți credincioși canonic primiți în comunitățile eparhiilor respective.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale are în **organigramă** de asemenea și Departamentul Cultural, Departamentul Teologie și Știință, Centrul Ortodox de Studii și Cercetări „Dumitru Stăniloae”, Centrul de Coordonare Pedagogică în Europa Occidentală și Meridională, Nepsis (structură a tinerilor ortodocși), Asociația Axios, 3 publicații eparhiale, un canal de televiziune web și 2 emisiuni în spațiul radio.

Situri de informare:

mitropolia.eu/ro

episcopia-italiei.it

obispadoortodoxo.es

Dicționar:

Filie - comunitate ortodoxă care depinde de o altă parohie

Misiune - comunitate ortodoxă în formare

Semnele din calendar:

Crucea cu paranteze

În calendar există o serie de însemne care însoțesc numele sfinților.

(†) Crucea roșie încadrată de paranteze arată sărbătorile mari: Sfintele Paști și cele 12 praznice împărătești.

†) Crucea roșie cu o paranteză reprezintă o sărbătoare a sfinților cinstiți în mod deosebit în Biserică.

†) Crucea neagră cu o paranteză simbolizează sărbătorile sfinților care au doxologie mare (cântare specifică slujbei de dimineață).

† Crucea neagră arată sărbătorile sfinților, în care se cântă polieleu (un grup de imnuri liturgice).

Aceste însemne sunt de folos în organizarea slujbelor. Zilele însemnate cu **roșu** sunt **nelucrătoare**, iar cele cu **negru** sunt **lucrătoare**.

Simboluri și înțelesuri din rânduielile funerare:

Colacul

Termenul provine din ebraicul “challah” care însemna “pâine dospită” și indica și forma rotundă.

Colacul simbolizează deopotrivă **trecerea omului prin viață**, închiderea ciclului acesteia și un pod către

lumea de dincolo. Forma arată **continuitatea**, legătura de iubire neîntreruptă dintre noi și cei mutați în veșnicie.